

תת"ע 1646/06/19 - מדינת ישראל נגד זאהר שלש, בעצמו

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 1646-06-19 מדינת ישראל נ' זאהר שלש
לפני כבוד השופטת אסתר טפטה-גרדי

בעניין: מדינת ישראל באמצעות עו"ד ליאור דוד

המאשימה

נגד

זאהר שלש

הנאשם

בעצמו

הכרעת דין

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו נהיגה ברכב שהיה בתנועה תוך אחיזה או שימוש בטלפון, שלא באמצעות דיבורית, בניגוד לתקנה 28 (ב)(1) (א) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961.

2. על פי הודעת תשלום הקנס (ת/1), ביום 10.10.18, סמוך לשעה 14:35, נהג הנאשם ברכב מס' רישוי 7754651, בטמרה, ובעת שהרכב היה בתנועה, אחז או השתמש בטלפון הנייד, שלא באמצעות דיבורית.

טענות הצדדים

3. לטענת המאשימה השוטר הבחין בנאשם, ממרחק קצר, מדבר בטלפון, בעת נהיגה, ואוחז בו צמוד לאוזנו הימנית. בעת שהשוטר פנה לנאשם, הנאשם זרק את הטלפון על המושב שלצידו.

לטענת הנאשם בעת שדיבר בטלפון עמד בחניה, כשרכבו כבוי. השוטר פנה אליו, ביקש ממנו להתקדם, ועל כן זרק את הטלפון לעבר המתקן.

מטעם התביעה העיד **השוטר זכי כבישי**, עורך הדוח (להלן - רס"ב חדד) והוגש **ת/1** - הדוח.

מטעם ההגנה העיד **הנאשם**.

דין והכרעה

4. לאחר ששמעתי את הצדדים והתרשמתי מעדויותיהם לפני ולאחר שעיינתי בחומרים שהוצגו והוגשו, שוכנעתי

עמוד 1

מעל לכל ספק סביר שעובדות כתב האישום הוכחו לפני.

א. מטעם התביעה העיד השוטר כבישי.

השוטר כבישי ערך דוח מפורט על האירוע ואני מקבלת כמהימנה את עדותו.

על פי הדוח, במהלך אכיפת תנועה בטמרה, עת עמד מחוץ לניידת, הבחין בנאשם חולף מולו, במרחק של כשני מטר, כשידו הימנית אוחזת בטלפון נייד, צמוד לאוזן ימין, ויד שמאל אוחזת בהגה, במהלך נסיעה רציפה. צוין שהעבירה זוהתה באופן ברור, דרך שמשה קדמית נקיה, וחלונות קדמיים שהיו פתוחים. צוין שבעת שהשוטר הגיע "מול הרכב", הבחין בנאשם מדבר בטלפון, ובתנועות השפתיים שלו. צוין שכשהנאשם הבחין בשוטר זרק את הטלפון "לידו" כשמהנייד עדיין נשמעה השיחה. השוטר ציין קשר עין רציף, ראות תקינה, אור יום, ומזג אוויר נאה. כן צוין שהוסברה לנהג מהות העבירה.

בתגובת הנאשם לדוח נרשם: **"רציתי להגיע לכאן אני לא מפה"**.

בעדותו לפני שב וציין השוטר את השתלשלות האירוע כפי שצוינה בדוח. לגבי זיהוי העבירה הדגיש שהעבירה בוצעה "מול עיניו" (עמ' 3 לפרו', ש' 12), במרחק של כשני מטר ממנו (עמ' 3 לפרו', ש' 20). בהמשך ציין: **"זיהיתי נוהג ברכב... מדבר בטלפון, מבצע עבירה תוך כדי נהיגה. ראיתי אותו דרך שמשה קדמית שהייתה נקיה ושני החלונות הקדמיים היו פתוחים. נשמר קשר עין. עד שעצרתי לפניך, זיהית אותי וזרקת את הטלפון מהיד"** (עמ' 4 לפרו', ש' 6-3).

עדותו של השוטר כבישי תואמת את הדוח שערך ומחזקת אותו. השוטר זיהה ממרחק של כשני מטרים, דרך השמשה הקדמית שהייתה נקיה, ודרך חלונות הרכב הקדמיים, שהיו פתוחים, את הנאשם נוהג, כשהוא אוחז בטלפון הנייד צמוד לאוזן ימין, ומדבר בו. בעת שהנאשם הבחין בשוטר, זרק את הטלפון לצדו.

ב. הנאשם, מנגד, מסר גרסה כבושה שהועלתה, לראשונה, בבית המשפט, ולא היה לה כל זכר בתגובתו לדוח.

על פי עדות הנאשם, רכבו חנה בחצר של תאגיד המים המקומי בטמרה. הרכב, לטענתו, היה כבוי והשוטר דפק על החלון וביקש ממנו להתקדם מעט, ואמר לו שהוא מדבר בטלפון (עמ' 4 לפרו', ש' 15-16). בלשונו: **"הוא בא דפק לי על החלון, ביקש שאתקדם קצת, התקדמתי, אמר לי שאני מדבר בטלפון, אמרתי לו איך אני מדבר בטלפון כשאני בעצירה... אמרתי לו שאני לא מדבר בטלפון, הייתי בעצירה ואני בודק משהו. לא ידעתי באיזה מקום מי שאני מחפש אותו..."** (עמ' 4 לפרו', ש' 15-19).

יצוין משקלה של עדות כבושה וערכה מועטים ביותר וזאת משום החשש שיש לאמינותה ומהימנותה של עדות זו (ראה: ע"פ 677/84 דוד אביטן ואח' נ' מ"י, פד"י מא (4) 33).

זאת ועוד, גרסתו של הנאשם איששה, בנקודות מסוימות, את גרסת התביעה וחיזקה אותה. כך, אישר הנאשם שחלונות

רכבו היו פתוחים, כפי שצוין בדוח, אם כי ניסה לסייג זאת בעדותו בציינו: "כן, אבל לא עד הסוף" (עמ' 5 לפרו', ש' 4). כשנשאל מדוע זרק את הטלפון הצידה, השיב: "זרקתי את הטלפון על המתקן שלו בצד. מציג לביהמ"ש יש לי מגנט על הפלאפון" (עמ' 5 לפרו', ש' 11). כשעומת עם גרסתו בדיון בו כפר בבית המשפט, בה לא ציין שזרק את הטלפון על המתקן (פרוטוקול מיום 15.7.19), השיב: "לא זרקתי את הטלפון על הכסא או על הרצפה" (עמ' 5 לפרו', ש' 12-15). כשנשאל מדוע זרק את הטלפון אם לטענתו רכבו עמד בחניה, ציין שזרק את הטלפון היות שהשוטר ביקש ממנו להתקדם (עמ' 5 לפרו', ש' 19-20).

גרסתו זו של הנאשם מעלה תמיהות שכן מדוע, אם רכבו עמד והיה כבוי, נדרש לזרוק את הטלפון, ולא הניחו במתקן המיועד לו.

יצוין שגרסת הנאשם, שלפיה דיבר בטלפון בעת שהיה בעמידה, יש בה משום ביטוי להכרת אשמה מצדו, וחיזוק לגרסת התביעה.

נוסף על כך, הנאשם ציין שאין לו כל היכרות מוקדמת עם השוטר (עמ' 5 לפרו', ש' 4-5), ויש בכך גם תמיכה בכך שגרסת השוטר מהימנה.

ג. נוכח האמור, לאחר שהזהרתי את עצמי שמדובר בגרסה מול גרסה אני קובעת שאני מעדיפה את גרסת התביעה על פני גרסת הנאשם.

לסיכום, המאשימה הוכיחה מעל לכל ספק סביר את המיוחס לנאשם בכתב אישום. לפיכך אני מרשיעה את הנאשם בעבירה של שימוש או אחיזה בפלאפון נייד תוך נהיגה ובתנועה ללא דיבורית בניגוד לתקנה 28 (ב)(1)(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961.

המזכירות תשלח העתק הכרעת הדין לצדדים ותזמנם לטיעונים לעונש ליום 3.5.20 בשעה 11:00.

ניתנה היום, כ"ח שבט תש"פ, 23 פברואר 2020, בהעדר הצדדים.